

Література:

1. Шевченко О. Бюджетно-фінансова децентралізація у контексті підвищення ефективності управління регіонами / О.Шевченко/[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://old.miss.gov.ua/Monitor/april08/09.htm>
2. Габа І.М. «Децентралізація» – деякі плюси і мінуси / І.М. Габа // РайонІнфо. – 2014. – №1. – С.5.
3. Бюджетний моніторинг: аналіз виконання за 2018 рік / [Електронний ресурс]. Ін-т бюджету та соціально-економічних досліджень. – Режим доступу: <http://www.ibser.org.ua/news/429/130434/>.
4. Децентралізація та ефективне місцеве самоврядування: навчальний посібник для посадовців місцевих та регіональних органів влади та фахівців з розвитку місцевого самоврядування. – Київ: ПРООН/МПВСР, 2007. – 269 с.

Усов М. А.

*асистент кафедри економіки і маркетингу
НТУ «ХПІ»*

Сусликов С. В

*к.е.н., доцент кафедри менеджменту інноваційного підприємництва
та міжнародних економічних відносин НТУ «ХПІ»*

СИНЕРГЕТИЧНИЙ ЕФЕКТ СПІЛЬНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ

В ситуації коли створюється потужний потік інвестиційних проектів з'являється помітний ефект від взаємного впливу окремих проектів, який називається синергетичним ефектом. В умовах, коли очікується приплив інвестицій на нові проекти необхідно проводити планування і розстановку пріоритетів розробки нових проектів з урахуванням досягнення максимального синергетичного ефекту.

Синергія як елемент стратегії означає, що стратегія повинна враховувати можливості отримання додаткового ефекту за рахунок інтеграції всіх можливостей організації. Синергетичний ефект виникає як результат інтегрованої реалізації всіх попередніх елементів стратегії.

За економічним підходом синергетичний ефект – це збільшення ефективності діяльності в результаті поєднання, інтеграції окремих частин у єдину систему за рахунок системного ефекту, тобто такого ефекту, коли загальний ефект системи більший за суму ефектів її підсистем, які б працювали окремо одна від одної [1-2]. У якості головного економічного показника синергетичного ефекту виступає наявність певного рівня чистого прибутку.

Сучасна методологія оцінки ефективності інноваційно-інвестиційних проектів розробляється з урахуванням органічного поєднання економічних і соціальних, якісних і кількісних оцінок, процесних і результативних характеристик взаємодії учасників інтеграційних структур [3]. Одним з існуючих підходів до оцінки ефективності та рівня розвитку інноваційно-інвестиційних проектів є оцінка, яка виникає в результаті інтеграції синергетичного ефекту, під яким розуміється ефект, викликаний скоординованим в просторі і часі дією різномірних за своєю природою механізмів, що призводять до якісних змін в системі [4].

Спільна реалізація проектів завжди забезпечує синергетичний ефект, але синергія може бути і негативною. До проектів, здатним взаємодіяти з позитивним синергетическим результатом можна віднести наступні: взаємодоповнюючі, коли результат спільної реалізації вище арифметичної суми індивідуальних результатів; взаємозалежні, які тільки спільно можуть дати позитивний результат, а індивідуальні можуть бути тільки негативними.

Інтеграційна синергія має кілька видів, зокрема, виділяють наступні [5]:

- функціональна, яка забезпечується вдосконаленням системи управління, зниженням умовно-постійних витрат при збільшенні масштабу бізнесу;
- цільова, яка проявляється у збільшенні фінансових та інших можливостей з розробки, виробництва і збуту продукції з мінімізацією витрат на організацію взаємодії із зовнішнім середовищем; комплексна,

що дозволяє отримувати додатковий результат за рахунок поліпшення умов поставок ресурсів і збуту продукції; конгломератна, яка полягає в розподілі ризиків і зниження їх впливу на загальний результат.

Досягнення синергетичного ефекту інноваційно-інвестиційних проектів ґрунтується на одночасному отриманні найкращих кінцевих показників, таких як збільшення прибутків, зниження інвестиційних та операційних витрат, тобто вигода від реалізації інноваційно-інвестиційних проектів повинна перевищувати вигоду від реалізації окремих проектів. Задля досягнення максимально очікуваного ефекту від реалізації інноваційно-інвестиційних проектів необхідно своєчасно виявляти, нарощувати і здобувати позитивний синергетичний ефект від поєднання і взаємодії усіх можливих ресурсів.

Література:

1. Мельник, Л. Г. Економіка розвитку: монографія / Л. Г. Мельник. – Суми : ВТД «Університетська книга», 2006. – 662 с.
2. Ходаковський, Є. І. Синергетична парадигма економіки : монографія / Є. І. Ходаковський, І. Г. Грабера, Ю. С. Цал-Цалко, І. Є. Януль та ін. – Житомир, 2007. – 160 с.
3. Федорова, Ю. В. Дослідження прояву синергетики в діяльності учасників промислово-фінансових груп / Ю. В. Федорова // Вісник Національного технічного університету “Харківський політехнічний інститут”. – Х. : НТУ “ХПІ”. – 2008. – № 54 (3). – С. 23–26.
4. Усов М. А. Інвестиційна привабливість інноваційних проектів [Електронний ресурс] / М. А. Усов, О. О. Гавриш, С. В. Сусліков // Приазовський економічний вісник : електрон. наук. журн. – 2019 – № 2 (13). – С. 189-194.
5. Кравченко В.Ф., Кравченко Е.Ф. Организационный инжиниринг.- М.: ПРИОР,1999

Яковініч Наталія

студентка групи ЕкфМ-52с

Львівський національний університет ім. І. Франка

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОГО ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ

В Україні на сьогоднішній день однією з найбільш актуальних проблем є недостатній ступінь фінансування природоохоронних заходів. У зв'язку з економічною кризою фінансування цього напрямку суттєво погіршилось, про що свідчить скорочення протягом останніх років державних витрат на потреби охорони природного середовища. Зважаючи на складну екологічну ситуацію, яка склалася в Україні, доцільним є посилення заходів еколого-економічного регулювання, приділення більшої уваги екологічному оподаткуванню [1].

Вивченню теоретико-методологічних питань у сфері екологічного оподаткування, а також напрямків практичного його втіленню присвячено праці таких вчених як О. Веклич, Н. Кучук, О. Павелко, В. Канівець, З. Варналій, Е. Вавриш, М. Гаман та інших.

Метою даної роботи є оцінка стану екологічного оподаткування в Україні, обґрунтування дієвих заходів щодо підвищення його ефективності в сучасних умовах господарювання та покращення рівня контролю за дотриманням природоохоронного законодавства.

Фундаментальні зміни у сфері екології потребують ефективного управління системою екологічних платежів й постійного удосконалення їхніх форм. Успіху у цьому напрямі можна досягнути лише за умови детального дослідження різновидів екологічних податків, їхньої суті та різноманітних наслідків впровадження.

Для забезпечення екологічної безпеки виробництва найбільш ефективним є використання таких її інструментів, як екологічні податки і збори, які встановлюються на всі види продукції та послуг, та у процесі виробництва й експлуатації яких відбувається забруднення природного середовища або шкідлива дія на людину.

Варто зазначити, що основним завданням екологічних податків є зменшення за їхньою допомогою негативного впливу на навколишнє середовище, що, в свою чергу, є економічним стимулом до переоснащення виробництва та використання технологій, які мали б мінімальний вплив на забруднення довкілля.

Впродовж історії існування економічних платежів в Україні справлялися такі їхні види:

– податок на викиди забруднювальних речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами забруднення;